

Beslutningsforslag nr. **B 58**

Folketinget 2017-18

Fremsat den 11. januar 2018 af Martin Henriksen (DF), Pernille Bendixen (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Søren Espersen (DF), Marie Krarup (DF), Christian Langballe (DF), Peter Kofod Poulsen (DF) og Peter Skaarup (DF)

Forslag til folketingsbeslutning

om forbud mod brug af markante religiøse symboler for elever og undervisere i folkeskolen

Folketinget pålægger regeringen at fremsætte et lovforslag, der forbyder brug af markante religiøse symboler, herunder religiøs hovedbeklædning, i folkeskolen inden udgan-

gen af den indeværende folketingsår. Forbuddet skal gælde både elever og personale, der varetager undervisning.

Bemærkninger til forslaget

Forslagsstillerne er af den opfattelse, at det ikke skal være tilladt at bære religiøs hovedbeklædning, hvis man er ansat eller elev i folkeskolen. At bære religiøs hovedbeklædning er et privat anliggende, som man varetager i sin fritid. I de senere år har der været en stigende tendens til, at de religiøse symboler og hensyn er blevet meget markante i det offentlige rum. Særlig finder forslagsstillerne det uhensigtsmæssigt, at lærere og elever bærer religiøs hovedbeklædning, da lærere skal være både objektive og neutrale. Desuden er det forslagsstillernes ønske at friholde små piger fra det sociale og religiøse pres, som desværre findes i visse muslimske miljøer.

Samfundet må sige fra, når forældre pådutter deres børn kulturelle og religiøse skikke, som kan skade deres skolegang og integration. Når en kvinde fortæller, at hendes 9-årige datter selv har valgt at bære tørklæde ligesom sine kusiner, sin mor og sin bedstemor, er det problematisk, fordi det er forbundet med en risiko for, at man begynder at isolere sig og holde sig væk fra svømmeundervisning, børnefødselsdage osv. Det er et problem for den enkelte, og det er en stor udfordring for det danske samfund. I Danmark er vi traditionelt meget forstående over for forskellige kulturer og religioner. Men det er med stigende bekymring, at Dansk Folkeparti iagttager, hvordan nogle herboende muslimer praktiserer deres kultur. Det har ofte en negativ påvirkning på deres dagligdag i Danmark.

Dansk Folkeparti finder det væsentligt, at folkeskolen hviler på dansk kultur og folkestyre. Den skal ikke understøtte eller tage særhensyn til muslimsk kultur. Sådanne hensyn skaber og fastholder parallelsamfund og modvirker integrationen. I folkeskolens formålsparagraf står der: »Folkeskolen skal i samarbejde med forældrene give eleverne kundskaber og færdigheder, der »...«gør dem fortrolige med dansk kultur og historie.« Følgende fremgår ligeledes af formålsparagraffen: »Folkeskolen skal forberede eleverne til deltagelse, medansvar, rettigheder og pligter i et samfund med frihed og folkestyre. Skolens virke skal derfor være præget af åndsfrihed, ligeværd og demokrati« (lovbekendtgørelse nr. 989 af 23. august 2017). Dansk Folkeparti er af den opfattelse, at god integration indebærer et kursskifte i folkeskolen. Dette forslag gør op med de mange særhensyn, der tages i dag, og som umuliggør, at en stor del af folkeskoleeleverne bliver fortrolige med dansk kultur og historie.

Religion er en privat sag. Det er ikke rimeligt, at folkeskoleelever skal mødes af lærere, som bærer markante religiøse symboler. Det kan være en barriere for kommunikationen lærere og elever imellem. Dansk Folkeparti er af den overbevisning, at lærere skal være neutrale og objektive. Det er ikke folkeskolens opgave at pådutte folkeskoleelever en bestemt religiøs eller politisk retning. Derfor mener forslagsstillerne, at det skal være forbudt for både lærere og elever at bære religiøs hovedbeklædning i skolen. Det er ekstra vigtigt, når vi taler om børn. Børn kan ikke overskue, hvilket markant, politisk og religiøst symbol et tørklæde rent faktisk er.

Små diskrete religiøse symboler som et kors, en davidsstjerne eller en halvmåne f.eks. i et hals- eller ørevedhæng skal stadig være tilladt. Der skal være plads til, at man som forældre kan give sit barn et kors eller en halvmåne. På den måde kan man stadigvæk vise, hvilket religiøst tilhørsforhold man har. Men de meget markante religiøse symboler skal man holde ude af grundskolen. Vurderingen og den konkrete afgrænsning af, hvornår et religiøst symbol bliver for voldsomt, vil være op til den lokale ledelse. Dog kan der under ingen omstændigheder lokalt gives tilladelse til at bære religiøs hovedbeklædning – uanset hvilken religion, det repræsenterer.

I kommentaren »Tørklædet stjæler pigernes teenageliv« på b.dk den 20. november 2017 beskriver Anahita Malakians tørklædet som den største tyv af unge pigers barndom: »Jeg synes, at det er trist og bedrøveligt, når jeg hører pigebørn på 11 år betragte sig selv som fuldvoksne kvinder. At de nu bør skjule deres skønhed af den grund. En skønhed, som forbindes med deres seksualitet, forførende udtryk og ærbarhed. Men en 11-årig har ikke en seksuel ærbar eller forførende skønhed! Hun har ikke en skønhed, som skal udskammes eller gemmes for at gøre hende tryk og sikker mod overgreb og lidenskabelige blikke. For sådan tænker vi ikke om børn i Danmark! Vores samfund skal ikke acceptere, at der er i orden, at hun og alle piger seksualiseres ud fra et voksenperspektiv i disse miljøer. Det er direkte tyveri af pigernes nuværende barndom og fremtidige ungdom«. Hun skriver videre, at tørklædet er en tradition i visse miljøer, »men bør vi ikke netop gøre op med disse for børnenes skyld? Præcis som da revselsesretten blev afskaffet?« Forslagsstillerne er enige i, at vi må gøre op med berøringsangsten over for religiøse symboler.

Siden 2004 har hovedtørklæder været forbudt i offentlige skoler i Frankrig inklusive de offentlige gymnasieskoler. Frankrig kræver, at religion er en privat sag, der skal holdes væk fra det offentlige rum. På den måde vil det være nemmere at skabe ro og fredelig sameksistens mellem diverse religioner og befolkningsgrupper, er opfattelsen. Den borgerlige Chiracregering indførte et forbud i skolerne imod tørklæder, jødiske kalotter, turbaner og store, synlige kors – altså forskellige synlige religiøse symboler. Det skabte ro i skolerne om spørgsmålet. (»I Frankrig har de haft tørklædeforbud i 12 år: I Republikken er religion en privat sag«, tv2.dk, den 21. september 2016).

I Norge ønsker man at forbyde ansigtsdækkende klæder i børnehaver og på uddannelsesinstitutioner som skoler, gymnasier og universiteter. Her ønsker man ikke ansigtsdækkende klæder på uddannelsesinstitutioner, da man mener, at det forhindrer god kommunikation, hvilket er afgørende for, at elever og studenter skal kunne klare sig godt (»Vil forby ansigtsdækkende plagg«, regjeringen.no, den 12. juni 2017).

I Tyskland er der endnu ikke et nationalt forbud, men flere stater har forbudt lærere at bære tørklæde på arbejdspladsen. I Australien er der ligeledes et forbud mod ansigtsdækkende

klæder i det offentlige rum, herunder skoler, fordi det forhindrer en åben kommunikation, hvilket er en grundlæggende del af et åbent samfund. («The Islamic veil across Europe», bbc.com, den 31. januar 2017.)

Danmark hviler på et kristent fundament. Det afspejler sig bl.a. i grundloven og i det faktum, at langt størstedelen af befolkningen benytter sig af kristne ritualer, når store livsbegivenheder skal markeres. Derfor skal der naturligvis fortsat

være mulighed for, at elever og lærere kan stå ved deres kristne tro ved eksempelvis diskret at bære et kors. Der vil også i respekt for trosfriheden fortsat være mulighed for, at ikkekristne elever og lærere kan bære mindre, religiøse symboler. Men religionen skal ikke overskygge relationerne i folkeskolen, og derfor foreslår forslagsstillerne at fjerne de markante religiøse symboler.

Skriftlig fremsættelse

Martin Henriksen (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod brug af markante religiøse symboler for elever og undervisere i folkeskolen.

(Beslutningsforslag nr. B 58)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.